

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Το 1959 υποβλήθηκε η αίτηση για σύνδεση της χώρας μας με την τότε ΕΟΚ και υπεγράφη η Συμφωνία σύνδεσης τον Ιούνιο 1962. Τον Γενάρη του 1962 έγινε η συζήτηση στην βουλή για την κύρωση της συμφωνίας. Δεν είναι γνωστό αλλά πρέπει να πούμε ότι για ένα διάστημα υπήρχε ταλάντευση για την ΑΤ αν θα ενταχθεί στην ΕΟΚ ή στην ζώνη ελεύθερων συναλλαγών της Αγγλίας. Επίσης υπήρχε ταλάντευση αν θα ζητηθεί πλήρης ένταξη ή κάποια συμφωνία σύνδεσης. Η Ελλάδα επανήλθε πάλι με τον Καραμανλή το 1975 ζητώντας πλήρη ένταξη η οποία πραγματοποιήθηκε το 1980. Έχει μεγάλη αξία να παρακολουθήσει κάποιος τα κυριότερα επιχειρήματα των αστών πολιτικών από την συζήτηση στην βουλή το 1962. Ένας από τους κυριότερους εκπροσώπους τους τότε ο υπουργός Παπαληγούρας έλεγε: «Πράγματι, κ. βουλευταί, η σύνδεσις καθιστά δυνατήν την δημιουργίαν μεγάλων και εκσυγχρονισμένων παραγωγικών μονάδων, διανοίγει εξαγωγικά ευκαιρίας υπέρ των κλασσικών αγροτικών προϊόντων τα οποία μέχρι τούδε δεν εξήγοντο. Διανοίγει ευκαιρίας εξαγωγικά δια τα βιομηχανικά και βιοτεχνικά μας προϊόντα. Θα παράσχη ευκαιρίας απασχολήσεως του εργατικού δυναμικού και θα στερώση την βάσιμον ελπίδα, ότι σιγά σιγά αναπροσαρμοζομένης της όλης μας οικονομίας και αναπτυσσομένης συμφώνως προς τα ευρωπαϊκά μέτρα, σιγά σιγά και οι Έλληνες εργαζόμενοι θα απολαύσουν εκείνων των αγαθών που απολαμβάνουν και οι Ευρωπαίοι συνάδελφοί των» «Η ΕΟΚ παρέχει την ευχερεία ορθολογικωτέρας κατανομής έργων. Η ΕΟΚ τέλος δημιουργεί μείζονα ευκινησία και δυνατότητας σωρευτικής χρησιμοποίησεως κεφαλαίων. Ειδικώτερον, εις την περίπτωσιν μας θα έχωμεν προσέλκυσιν ξένων κεφαλαίων μεγαλυτέραν από ότι έχομεν σήμερον, διότι θα αξιζή περισσότερον τον κόπον να κάμη τις μία επιχειρήσιν εις την Ελλάδα, εφόσον αυτή θα συγκροτηθή κατά τα πλέον εκσυγχρονισμένα κριτήρια παραγωγής, διότι θα είναι δυνατόν να είναι εξειδικευμένη και διότι θα απευθύνεται εις μίαν αγορά 170 εκατομμυρίων κατοίκων. Επιτρέπει η ΕΟΚ και μείζονα ευκινησία εις το εργατικό δυναμικό.» Μετά από 52 χρόνια οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι μας λένε τα ίδια ακριβώς πράγματα πασπαλισμένα με την κατηγορία της ξύλινης γλώσσας όσων παλεύουν ενάντια στις συνέπειες της ένταξης στην ΕΕ και την έξοδο από αυτήν. Μετά από 52 χρόνια από τότε και 35 χρόνια από την ένταξη στην ΕΕ πάλι τα παπαγαλάκια των ειδήσεων των 8 μμ μας λένε για εξαγωγές, προσέλκυση επενδύσεων, απασχόληση κ.λ.π. Έχει μεγάλη αξία να επιχειρήσει κάποιος μια αποτίμηση αυτής της πορείας ιδιαίτερα στην αγροτική παραγωγή σε μια προσπάθεια να εξαχθούν βαθύτερα συμπεράσματα για το περιεχόμενο των αγώνων σήμερα. Η αποτίμηση αυτή εστιάζει την προσοχή της σε επτά βασικούς άξονες. 1. Η χώρα μας μετατράπηκε από εξαγωγέας αγροτικών προϊόντων (πριν τη ένταξη στην ΕΟΚ, το 1981) σε εισαγωγέα, με το αγροτικό εμπορικό έλλειμμα να φθάνει τα 3,5 - 4 δισεκ. ευρώ το χρόνο (συνολικά έχει ξεπεράσει τα 60 δισεκ. ευρώ), ξεπερνώντας, για πρώτη φορά, το σύνολο των «αγροτικών» επιδοτήσεων της Ε.Ε. Το εμπορικό έλλειμμα αγροτικών προϊόντων το διάστημα 2000-2007 αυξήθηκε κατά 50% ενώ το συνολικό εμπορικό έλλειμμα αυξήθηκε κατά 30%. Το έλλειμμα με την ΕΕ είναι μεγαλύτερο από ότι με όλες τις άλλες χώρες. 2. Εκτίναξη των ιδιωτικοποιήσεων ειδικά μετά το 1990 και πιο συγκεκριμένα μετά τις συμφωνίες στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) το 1996 επηρέασε κάθε πλευρά της αγροτικής παραγωγής. Σημαντικές δραστηριότητες του υπουργείου Γεωργίας καταργήθηκαν ή πέρασαν άμεσα στο κεφάλαιο, όπως εγγειοβελτιωτικά έργα, σποροπαραγωγή, πιστοποίηση βιολογικών προϊόντων. Πουλήθηκαν, ιδιωτικοποιήθηκαν ή έκλεισαν μια σειρά συνεταιριστικές επιχειρήσεις (ΔΩΔΩΝΗ, ΣΕΚΑΠ, Βιομηχανία ζάχαρης κ.λ.π). Μεγάλο ρόλο στην προώθηση των αναδιρθρώσεων και ιδιωτικοποιήσεων έπαιξε και η μετατροπή αρχικά της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδας σε καθαρά εμπορική τράπεζα, όπου στο τέλος και αυτή ιδιωτικοποιήθηκε. Παράλληλα το καθεστώς της κοινωνικής ασφάλισης (ΟΓΑ) καθώς και η προστασία της γεωργικής παραγωγής (ΕΛΓΑ) λειτουργούν πλέον με αυστηρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια 3. Έντονη συγκέντρωση της γης και της παραγωγής διαμέσου της αύξησης της άμεσης ιδιοκτησίας και κυρίως της ενοικίασης. Η φιγούρα του νέου τσιφλικά είναι εμφανής, ειδικά στις βόρειες πεδινές περιοχές της χώρας (Θεσσαλία, Μακεδονία, Θράκη), όπου η εκμηχάνιση επιτρέπει την συγκέντρωση της γης ειδικά στις εκτατικές καλλιέργειες όπως βαμβάκι,

καλαμπόκι. Με ιδιότητα 200 στρ και άνω ο αριθμός των εκμεταλλεύσεων αποτελεί το 3,4% ενώ στην κατοχή του έχει το 29,9% της καλλιεργούμενης έκτασης (11 εκ. περίπου στρ). Στην ζωική παραγωγή η συγκέντρωση της παραγωγής είναι ακόμα μεγαλύτερη. Στην βοοτροφία το 21% των εκμεταλλεύσεων κατέχει το 72% των ζώων, στην προβατοτροφία το 9% έχει το 43,5 % των ζώων, στην χοιροτροφία το 2% έχει το 77% των ζώων και στην πτηνοτροφία το 0,42% έχει το 76% των πτηνών (στοιχεία απογραφής 1999-2000). Στις ιχθυοκαλλιέργειες η συγκέντρωση της παραγωγής είναι ακόμα μεγαλύτερη. Οι 10 μεγαλύτερες επιχειρήσεις ελέγχουν το 52% της μεσογειακής ιχθυοκαλλιέργειας. Είναι προφανές ότι οι τάσεις αυτές θα έχουν ενισχυθεί σήμερα ακόμα περισσότερο.

4. Ενδυνάμωση της κυριαρχίας του κεφαλαίου στα γεωργικά εφόδια, τα τρόφιμα και την μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Στον χώρο των γεωργικών εφοδίων (λιπάσματα, φάρμακα, σπόροι) κυριαρχούν περίπου 10 εταιρείες κατ' εξοχήν πολυεθνικές (Bayer, Syngenta, Du pont κ.λ.π) Στην μεταποίηση αγροτικών προϊόντων κυριαρχούν οι εταιρείες VIVARTIA, Φ.Α.Γ.Ε, Όμιλος Σαράντη κλπ., οι οποίες στην βάση κυρίως της συμβολαιακής γεωργίας δραστηριοποιούνται από την χυμοποίηση μέχρι την μεταποίηση και την επεξεργασία κτηνοτροφικών και γαλακτοκομικών προϊόντων. Επίσης οι ίδιες εταιρείες εξαγόρασαν άλλες που δραστηριοποιούνταν στις κατεψυγμένες τροφές. Πολλές από τις μικρές επιχειρήσεις βρίσκονται γύρω από την στεφάνη των τριών-τεσσάρων μεγάλων. Με στοιχεία του 2006 οι 10 μεγαλύτερες εταιρείες είχαν το 39,6% του ενεργητικού, το 26% του κύκλου εργασιών και το 63% των κερδών της μεταποίησης αγροτικών προϊόντων. Στις 10 εταιρείες περιλαμβάνονται οι coca cola, vivartia, Αθηναϊκή ζυθοποιία, βιομηχανία ζάχαρης, ΦΑΓΕ, NESTLE, Μύλοι Λούλη, HELLENIC QUALITY FOODS, ΚΡΕΤΑ FARM. Ο όμιλος Vivartia έχει 110 επιχειρήσεις και δραστηριοποιείται σε 29 χώρες. Κατέχει το 40% του γάλακτος, 20% χυμούς (Life) και το 70% κατεψυγμένων λαχανικών. Στην μαζική εστίαση κυριαρχεί διαμέσου της Goody's. Ο όμιλος ΦΑΓΕ έχει 50 εταιρείες και δραστηριοποιείται σε γάλα, χυμούς Refresh, παγωτά, αρτοσκευάσματα. Επίσης και στον τομέα εμπορίας ειδών διατροφής οι 10 μεγαλύτερες αλυσίδες super market το 2006 είχαν το 35,6% ενεργητικού και το 49,8% του κύκλου εργασιών.

5. Ραγδαία μείωση των μικροαγροτών. Σε 17 χρόνια (1988 – 2005), που περιλαμβάνουν την παλιά και τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα νοικοκυριά που άμεσα ή έμμεσα σχετίζονται με την γεωργία μειώνονται από 25% σε 15%. Στον ευρωπαϊκό βωμό θυσιάζονται μαζικά οι φτωχοί και μεσαίοι αγρότες, οι αγροτοεργάτες, ενώ αντικείμενο μεγάλης εκμετάλλευσης γίνονται οι μετανάστες εργάτες γης. Την περίοδο 1988 – 2005 σημειώνεται μεγάλη μείωση των μικρών αγροτικών νοικοκυριών τόσο σε απόλυτους όσο και σχετικούς αριθμούς. Σαν αγροτικά νοικοκυριά θεωρούνται αυτά που ο αρχηγός δηλώνει αγρότης, κτηνοτρόφος ή ψαράς. Τα αγροτικά νοικοκυριά φτάνουν τα 210.000 και η συμμετοχή τους στο σύνολο των νοικοκυριών έπεσε από το 12,5% στο 5,3%. Ένα επιπλέον στοιχείο μέσα από το οποίο αποτυπώνεται με μεγάλη σαφήνεια η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών, αλλά πάντα ξεχνιέται από τους διάφορους αναλυτές και δημοσιογράφους, αφορά το θέμα της ασφάλισης των αγροτών. Ο κάθε αγρότης μπορεί να επιλέξει να πληρώνει εισφορές μεταξύ επτά ασφαλιστικών κατηγοριών. Από τα διαθέσιμα στοιχεία φαίνεται ότι το 2011 από τους 700.000 ασφαλισμένους αγρότες στην κατώτερη κατηγορία έχουν ενταχθεί 530.000 αγρότες, ενώ στις δύο ανώτερες περίπου 60.000 ουσιαστικά μεγαλοαγρότες. Η κατώτερη κατηγορία πληρώνει στον ΟΓΑ 536 ευρώ ετησίως. Η σύνταξη στα 67 χρόνια ζωής που θα πάρει αυτό το τμήμα αγροτών είναι περίπου 400 ευρώ. Επίσης υπάρχει και ένα σημαντικό κομμάτι το οποίο δεν έχει την δυνατότητα να πληρώσει ούτε αυτές τις εισφορές και λαμβάνει κάποια προνοιακή σύνταξη των 300 ευρώ, η οποία τα επόμενα χρόνια θα καταργηθεί. Φαίνεται από τα παραπάνω ότι οι μικροί και μεσαίοι αγρότες δεν έχουν τη δυνατότητα ούτε εισφορές για μια αξιοπρεπή σύνταξη να πληρώσουν. Αυτά είναι τα χρυσά κουτάλια της ΕΕ και του καπιταλισμού.

6. Ενδυνάμωση της πολυαπασχόλησης των μικροαγροτών και των νέων μορφών παραγωγής π.χ συμβολαιακή γεωργία. Η επέκταση του φαινομένου της συμβολαιακής γεωργίας εκτός από τις παραδοσιακές καλλιέργειες π.χ βιομηχανική τομάτα, στις καινούργιες ενεργειακές καλλιέργειες, την οινοποιία καθώς και την κτηνοτροφία (γαλακτοβιομηχανίες) οδηγεί στην άμεση πρόσδεση, και υποταγή των μικροαγροτών και εργατοαγροτών στο μεταποιητικό κεφάλαιο. Η παραγωγή διαμέσου συμβολαίων που αφορούν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των προϊόντων και τον όγκο της παραγωγής εξαφανίζει και τα τελευταία ίχνη ανεξαρτησίας του αγρότη και αυξάνει την εκμετάλλευση του από το κεφάλαιο.

7. Αύξηση της μισθωτής εργασίας στα κεφαλαιοκρατικά κυρίως νοικοκυριά Οι μετανάστες

σχεδόν αποκλειστικά συνεισφέρουν την μισθωτή εργασία στην Ελληνική γεωργία. Η μέση μη οικογενειακή μισθωτή απασχόληση στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις διπλασιάστηκε στην δεκαετία που ακολούθησε την άφιξη των μεταναστών. Τα δύο τρίτα των νοικοκυριών απασχολούν μετανάστη για κάποιες μέρες τον χρόνο. Μόνιμη μισθωτή εργασία από μετανάστη είχε το 10% των εκμεταλλεύσεων. Η έκταση της απασχόλησης των μεταναστών συνδέεται άμεσα με το μέγεθος της εκμετάλλευσης. Έτσι στα μεγέθη 30-50 στρέμματα οι μετανάστες προσφέρουν κατά μέσο όρο 62 ημερομίσθια/έτος, στα 50-100 στρ. 160 ημερομίσθια/έτος και στα 100-200 στρ. 180 ημερομίσθια/έτος. Στις εντατικές γεωργικές εκμεταλλεύσεις (θερμοκήπια, ιχθυοκαλλιέργειες) η εργασία των μεταναστών είναι καθολική και με πιο άθλιους όρους. Η ανταγωνιστικότητα τους πατάει πάνω στην ζωή χιλιάδων μεταναστών. Έτσι στον χώρο της αγροτικής παραγωγής λαμβάνει χώρα μια διπλή διαδικασία. Από την μία πετιούνται εκτός παραγωγής οι μικροαγρότες αλλά από την άλλη αυξάνεται μια «ρευστή» μάζα εργατικού δυναμικού η οποία γίνεται μόνιμο χαρακτηριστικό του αγροτικού χώρου. Η αύξηση της μισθωτής εργασίας στην γεωργική παραγωγή θέτει επί τάπητος το ζήτημα της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργατών γης. Πρόκειται για ένα αναπτυσσόμενο αριθμητικά κομμάτι της εργατικής τάξης, το οποίο ακόμα και η Αριστερά δείχνει να αγνοεί. Στα αποτελέσματα αυτά ήταν σημαντική η συμβολή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και των διάφορων ΕΣΠΑ. Η κατεύθυνση των επιδοτήσεων. Πολλά έχουν ειπωθεί, ας μιλήσουμε με αριθμούς. Ο προϋπολογισμός συνολικά της ΕΕ αποτελεί το 1% του ακαθάριστου ευρωπαϊκού προϊόντος και διατηρείται σχετικά σταθερός σαν ποσοστό εδώ και 30 χρόνια. Ένα αρκετά ενδιαφέρον σημείο όσον αφορά την αστική προπαγάνδα είναι το γεγονός ότι έχει διαμορφώσει το στερεότυπο ότι αυτά που παίρνουμε από την ΕΕ είναι κάτι σαν χάρισμα και ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν προκύπτει από την φορολογία των λαών της Ευρώπης. Από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, στην αρχική περίοδο της ΚΑΠ, το 75% κατευθύνονταν στην αγροτική παραγωγή. Σήμερα η ΚΑΠ αντιστοιχεί στο 45% με στόχο περίπου το 35% το 2020. Από τα στοιχεία για το οικονομικό έτος 2011 (Μάρτιος 2013, πηγή Ευρωπαϊκή Επιτροπή) η κατανομή των ευρωπαϊκών ενισχύσεων είναι η παρακάτω. Κατηγορία ενισχύσεων Δικαιούχοι Πληρωμές Αριθμός % Ευρώ %

0-500	26	64596000	1,2	
500-1250	187350	20,6	153723000	3
1250-2000	94690	10,4	150793000	2,9
2000-5000	160090	17,6	514803000	9,9
5000-10000	99540	10,9	703326000	13,5
10000-20000	71410	7,9	1011823000	19,4
20000-50000	47150	5,2	1401969000	26,9
50000-100000	9110	1	609847000	11,7
100000-150000	1830	0,2	218762000	4,2
150000-200000	660	0,1	113248000	2,2
200000-250000	320	0,05	71287000	1,4
250000-300000	190	0,04	50725000	1
300000-500000	190	0,04	69881000	1,3
500000-9	0,02	74980000	1,4	

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι το 80% των αγροτικών εκμεταλλεύσεων της χώρας μας λαμβάνουν το 20% των επιδοτήσεων. Με άλλα λόγια το 20% είναι αυτό που λαμβάνει τον μέγιστο όγκο των ενισχύσεων, περίπου το 80%. Στο 20% ανήκουν μεγαλοκαπιταλιστές της μεταποίησης, μεγαλοαγρότες, μοναστήρια κ.λ.π. Μάλιστα αντί να περιοριστούν και να καταργηθούν οι επιδοτήσεις στους καπιταλιστές μεγαλοαγρότες, ετοιμάζονται για την περικοπή στους μικρούς. Η δημιουργία του μητρώου αγροτών έχει σκοπό να αρπάξει τις ελάχιστες επιδοτήσεις από τους αγροτοεργάτες και τους εργατοαγρότες. Άρα λοιπόν ο κύριος όγκος των ενισχύσεων κατευθύνθηκε στην ενίσχυση του κεφαλαίου στην αγροτική παραγωγή, ενώ αντίθετα ο μικροαγρότης οδηγήθηκε στην έξοδο. Η αυξανόμενη ανάγκη για εργασία έξω από το νοικοκυριό στην εποχή της κρίσης δύσκολα πλέον μπορεί να καλυφθεί. Η ένταξη στην ΕΕ επιτάχυνε αυτή την διαδικασία αν σκεφτεί μάλιστα κανείς ότι στην χώρα μας είχε γίνει μεγάλη αγροτική εκκαθάριση τις δεκαετίες του 1960 και 1970. Μάλιστα ειδικά στις βόρειες πεδινές περιοχές όπου η συγκέντρωση της γης και της παραγωγής προχώρησε έντονα, η μετανάστευση δεν σταμάτησε π.χ προς Γερμανία ακόμα και τις δεκαετίες του 1980 και 1990. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει, εκτός από την κατανομή των επιδοτήσεων, και η κατεύθυνση τους, κάτι το οποίο πολύ σπάνια συζητιέται. Κατά την πρώτη περίοδο ένταξης στην ΕΕ ο προσανατολισμός των επιδοτήσεων ήταν στην αγορά μηχανολογικού εξοπλισμού, ανοίγοντας δρόμους στην ευρωπαϊκή βιομηχανία σχετικού εξοπλισμού αλλά και προωθώντας την εκμηχάνιση της γεωργίας μας. Στην συνέχεια η επιδοτήσεις δίνονται ανά κιλό προϊόντος με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών προϊόντων. Στην συνέχεια σαν αποτέλεσμα των συμφωνιών στον ΠΟΕ κυρίως μεταξύ ΗΠΑ-ΕΕ οι επιδοτήσεις δίνονται ανά στρέμμα και από το 2000 κυριαρχεί η αποδέσμευση της επιδότησης από την παραγωγή. Πρέπει να επισημανθεί ότι καθοριστικό ρόλο στις μεταρρυθμίσεις της ΚΑΠ έπαιξαν οι διαπραγματεύσεις στα πλαίσια της

GATT (σήμερα Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου). Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι οι μεταρρυθμίσεις μετά το 1993 σημαδεύονται από την συμφωνία του γύρου της Ουρουγουάης (1994), όπου τα γεωργικά προϊόντα εντάσσονται στους βασικούς κανόνες φιλελευθεροποίησης του διεθνούς εμπορίου, όπου έπρεπε σταδιακά να μειωθούν τα επίπεδα στήριξης και προστασίας του γεωργικού τομέα. Η γεωργική συμφωνία στο πλαίσιο του γύρου της Ουρουγουάης ισχύει μέχρι σήμερα. Με την ατζέντα 2000 άνοιξε ένας νέος κύκλος, όπου η ΚΑΠ σπάει σε δύο πυλώνες και μεταφέρονται χρήματα από τις άμεσες ενισχύσεις των αγροτών στον πυλώνα της «αγροτικής ανάπτυξης». Γίνεται στροφή δηλαδή στην προώθηση αναδιαρθρώσεων όχι μόνο στενά στην αγροτική παραγωγή, αλλά γενικότερα στην περιφέρεια ώστε να δημιουργήσουν τις υποδομές καπιταλιστικής ανάπτυξης της περιφέρειας και να διευκολύνουν την συγκράτηση του αποδεδειμένου αγροτικού δυναμικού στην ύπαιθρο. Δεν είναι καθόλου τυχαίες οι διαδοχικές διοικητικές μεταρρυθμίσεις που συντελούνται με τον «Καποδίστρια» και στην συνέχεια με τον «Καλλικράτη» και αφορούν ιδιαίτερα την επαρχία. Η σχέση μεταξύ των δύο πυλώνων προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 80% για τον πρώτο πυλώνα και 20% για τον δεύτερο. Είμαστε στην χρονική περίοδο των περιφημων πλέον ΕΣΠΑ και των επιλέξιμων δαπανών, όπου δεσμεύονται μεγάλα ποσά από τον κρατικό προϋπολογισμό και μαζί με τις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις κατευθύνονται στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση της υπαίθρου και για άμεσες ενισχύσεις στο κεφάλαιο (εθνικοί δρόμοι, επιχειρηματικές δραστηριότητες κλπ). Τα «επιλέξιμα» για την ΕΕ έργα και δαπάνες δεν πρόκειται ποτέ να είναι έργα για τη λαϊκή κατοικία, την κατασκευή υποδομών για δωρεάν και αποκλειστικά δημόσια Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, φτηνές και ασφαλείς συγκοινωνίες, αλλά μόνο έργα που εξυπηρετούν την ενιαία καπιταλιστική αγορά της ΕΕ, τις υποδομές που είναι αναγκαίες για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή της κερδοφορίας των μονοπωλίων. Η διανομή των επιλέξιμων δαπανών αποτελεί και το εκτροφείο των σκανδάλων που κατά καιρούς ξεσπούν. Έτσι η ίδια η λειτουργία της ΕΕ οξύνει την ανισόμετρη ανάπτυξη, επιδεινώνει τους όρους ανάπτυξης των λιγότερο αναπτυγμένων καπιταλιστικών οικονομιών σε όφελος των ισχυρών καπιταλιστικών δυνάμεων. Η λεγόμενη «πολιτική συνοχής» της ΕΕ δεν μπορεί να περιορίσει και πολύ περισσότερο να εξαλείψει την ανισόμετρη ανάπτυξη μεταξύ των χωρών, μεταξύ των περιφερειών των χωρών και στο εσωτερικό των κλάδων παραγωγής. Είναι απορίας άξιο ότι ακόμα και δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά αρνούνται να δούνε την βαθύτερη ταξική διάσταση των διάφορων ΕΣΠΑ και άλλων προγραμμάτων. Την επιλογή των προτεραιοτήτων και των κριτηρίων των επιλέξιμων δαπανών αυτών των προγραμμάτων την αντιμετωπίζουν με έναν ουδέτερο αταξικό τρόπο. ΑΝΑΓΚΗ Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ Οι εξελίξεις αυτές νομίζουμε ότι κάνουν φανερό ότι η παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικά σήμερα την περίοδο της πιο βαθιάς κρίσης του συστήματος, μόνο αίμα και δάκρυα έχει να δώσει για τους μικρούς αγρότες και τους εργαζόμενους συνολικά. Η έξοδος από την ΕΕ είναι αναγκαίος όρος για το άνοιγμα ενός νέου δρόμου και για την αγροτική παραγωγή. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ Βασικό στοιχείο του άλλου δρόμου είναι η οργάνωση της αγροτικής παραγωγής με κριτήριο την διατροφή και την ένδυση των εργαζόμενων και ΟΧΙ το κέρδος και τις εξαγωγές. Οι περισσότερες φτωχές χώρες στον πλανήτη είναι οι χώρες εκείνες που η γεωργική παραγωγή τους βασίζεται στις εξαγωγές π.χ Μπανάνες, καφές και τσάι. Μια αγροτική παραγωγή βασισμένη μόνο στις εξαγωγές και το κέρδος οδηγεί σε πείνα και δυστυχία τους μικροαγρότες 1. Συλλογική-συνεταιριστική οργάνωση της αγροτικής παραγωγής 2. Προστασία του εισοδήματος των μικρών παραγωγών. Κατώτερες εγγυημένες τιμές προϊόντων. Ενιαία σύνταξη στα 60 χρόνια για τους αγρότες και στα 55 για τις γυναίκες. Κατάργηση των εισφορών για τους μικροαγρότες. Κατάργηση των έκτακτων εισφορών και της φορολογίας των μικροαγροτών. 3. Χτύπημα των καρτέλ στο εμπόριο των αγροτικών εφοδίων και στην μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Εθνικοποίηση των βασικών εταιρειών τροφίμων. 4. Το πολλαπλασιαστικό υλικό στα χέρια των αγροτών και ΟΧΙ των πολυεθνικών. ΟΧΙ στο πατεντάρισμα των σπόρων από τις πολυεθνικές. Ανάπτυξη της σποροπαραγωγής με την βοήθεια των ερευνητικών κέντρων και των ΑΕΙ. Δωρεάν διάθεση στους συνεταιρισμένους παραγωγούς. 5. ΟΧΙ στα γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα και σπόρους 6. Προστασία όλης της γεωργικής παραγωγής από τον ΕΛΓΑ με φορολόγηση των πολυεθνικών και ΟΧΙ των αγροτών. 7. Ανάπτυξη νέων κέντρων Υγείας και κέντρων πολιτισμού στην Υπαιθρο